

TKP KASIM 1987 MK PLENUMU KARARLARI

Bağımsız sendikalardaki devrimci işçilere çağrı

Bağımsız sendikalardaki devrimci işçiler!

Sizler dahil tüm işçi sınıfının çıkarı, sendikal birliğin Türk-İş'te pekiştirilmesini gerektiriyor. Bu yönde davranın. Sendikanızı da alın, Türk-İş'e katılın.

Bağımsız sendikaların tepe yöneticileri arasından, Türk-İş'e katılım konusunda iki ana karşıt görüş öne sürülüyor.

Bunlardan biri ve daha çok Laspetkim-İş, Genel Hizmet-İş gibi sendikaların yöneticileri arasından duyulana şudur: "Sendikal birlik iyidir ama devrimci sendikacılık temelinde olması gereklidir. Türk-İş değişmez. Bunun için DİSK kurulmalıdır."

Bu görüşün ne birlikle, ne devrimci sendikacılıkla hiçbir ilgisi yoktur. Bu görüş "devrimci" kılıf altında düpedüz bölücüdür.

Eski DİSK üyelerinin çoğu dahil, milyonlarca işçi Türk-İş çatısı altında örgütlüdür. Türk-İş, tabanının istekleri doğrultusunda bazı değişiklikler geçirmiştir. "Türk-İş değişmez" görüşünün yanlışlığını yaşam çoktan göstermiştir. Türk-İş daha da değişecektir.

Bugün devrimci görev, Türk-İş'e katılarak, bu değişim sürecini birlik içinde derinleştirmek ve hızlandırmaktır. Böylece hem sendikal birliği, hem devrimci sendikacılığı bir arada gözetip geliştirmektir.

Bunu yapmayıp, "DİSK kurulsun" demek, sendikal hareketi bölerek, Türk-İş'in içinde bulunduğu değişimi baltalamaktır. Sendikal birliğe ve devrimci sendikacılığa karşı, sınıf düşmanı burjuvaziden yana olmaktır.

Kaldı ki, bugün DİSK yeniden kurulsa, devrimciliğinin garantisi nedir? DİSK diye, tabanı olan bir örgüt yoktur. Ortada Baştürk başkanlığında, tabansız ve devrimcilikle ilgisi olmayan, sosyal demokrat, yani sol burjuva görüşler savunan, eskiden kalma bir kurul vardır. DİSK kurulursa, devrimciliğinin garantisi(!) bu mudur?

Buna yanıt olarak, "DİSK kurulursa garanti bu kurul değil üye taban olacaktır" deniyorsa, o zaman da şu soru yanıtız kalır: Aynı taban aynı etkiyi neden Türk-İş'te yapmasın da, ille DİSK'in kurulmasını beklesin?

Açıktır ki, bu görüşün devrimcilikle değil, bölücülükle ilgisi vardır.

İkinci karşıt görüşü daha çok Otomobil-İş öne sürmekte ve şöyle demektedir: "Biz Türk-İş'te sendikal birlikten yanayız ama Türk-İş tüzüğünde her işkolunda tek sendika koşulu vardır. Türk-İş bizi istiyorsa tüzük değişikliği yapmalıdır. Yoksa devrimci bir sendika olan Otomobil-İş, Türk Metal tarafından yutulur."

Bu görüşün de birlikle ve devrimcilikle hiçbir ilgisi yoktur. Bu görüşle, Otomobil-İş genel kurulunda ve temsilciler meclisinde Türk-İş'te birlik yönünde alınan kararların uygulanması ertelenerek, aynı zamanda disiplinsizlik yapılmaktadır.

Türk Metal yönetiminin azılı gerici olduğu ve sık sık gangsterlik yaptığı bilinen bir gerçektir. Ancak bu sendikanın tabanında çok sayıda ileri işçi olduğu, geneliyle hızla ilerlemekte olan tabanın yönetimi giderek sıkıştırdığı, bu nedenle yönetimin, özellikle son yıllarda nasıl demagojik militanlık yaptığı da bilinen bir gerçektir.

Türk Metal zaten değişmeye zorlanmaktadır. Açıktır ki, bir de Otomobil-İş katılırsa, Türk Metal'de kısa sürede bir nitelik sıçraması olacaktır. Otomobil-İş, Türk Metal yönetimine gerçekten karşıysa, o zaman yapması gereken, “yutuluruz” diye Türk Metal'e girmekten kaçınmak değil, tam tersine bir an önce o sendikaya katılmaktır.

Otomobil-İş'in katıldığı Türk Metal, başka bir Türk Metal olur. Bu katılımın iyi etkisi yalnızca Türk Metal'de de değil, tüm Türk-İş'te duyulur.

Ancak, Otomobil-İş'in Türk-İş'e katılmak için öne sürdüğü, her işkolunda birden fazla sendika koşulu, kendisi Türk-İş'e katılsa bile, bunun ilerletici etkisi olmasın diye sanki özel olarak aranıp bulunmuştur.

Bu koşul gerçekleşirse, Otomobil-İş'in Türk Metal'i etkileme olanağı azalacaktır. Olduğu kadarıyla etkileme, birliği değil rekabet duygularını güçlendirici yoldan olacaktır. Aynı zamanda Türk-İş tüzüğünde geri bir adım atılacaktır.

Her işkolunda tek sendika doğru bir ilkedir. Hatta artık bu bile dar gelmektedir. Yaşam, bir işkolundan da daha geniş sendikal bütünlük gerektirmektedir. Durum böyleyken, Türk-İş'in tüzüğünde, tam tersine, yanlış ve geri yönde bir değişiklik yapılmasını istemek hangi devrimcilikle bağdaşır?

Bağımsız sendikalardaki devrimci işçiler!

Sizler devrimci sendikal birliğin önemini çok iyi biliyorsunuz. Bunun içindir ki, devrimci sendikal birliğin yolunu tıkayanlar, önünüze hep, sendikal birliğe doğrudan karşı görünmeyen ve devrimci görünen gerekçelerle çıkıyorlar. Bu gerekçeleri kaldırıp atın!

Tek bir işkolunda sendikal bütünlüğün bile dar geldiği, yalnızca ülke çapında değil uluslararası sendikal birliğin gerektiği günümüzde küçük bağımsız sendikalarla ciddi haklar elde edilmesi uzun erimde olanaksızdır.

Bu nesnel gerçek temelindedir ki önde gelen bağımsız sendikalar bile bugün yüzde onluk barajı aşmada güçlük çekmektedirler. Bazılarının ise barajın altına düştükleri bilindiği halde, Çalışma Bakanlığı buna göz yummaktadır. Bu da gösteriyor ki bağımsız sendikalar sendikal birliğin pekişmesini engellemede burjuvazinin işine yaramaktadır.

Bağımsız sendikacılık işçinin çıkarına değildir. Bağımsız sendikaların bazı yöneticileri işçinin çıkarından önce kendi koltuklarını düşünmektedirler. Türk-İş'te sendikal birliğe karşı

bu nedenle bin dereden su getirmektedirler. Ne kadar devrimci görünmeye çalışırlarsa çalışsınlar, dükkancı tutumlarıyla burjuvazinin çıkarlarına hizmet etmektedirler.

Bağımsız sendikalardaki devrimci işçiler!

Sendikal birlik genelde önemliyse, bölücü tutumlardan kaçınmak tek tek bağımsız sendikalarda da önemlidir.

Bu nedenle, yapılması gereken, sendikanızdan istifa edip Türk-İş'e bağlı sendikaya geçmek değildir. Türk-İş'e katılma konusunu sendikanız içinde gündeme getirmeli, yanlışları sergilemeli, arkadaşlarınızı doğru yönde ikna etmelisiniz. Türk-İş'te sendikal birliğin mücadelesini vermelisiniz ve sendikanızı da alıp, Türk-İş'e öyle gitmelisiniz.

Sendikal birliğe en çok katkısı olacak yol budur. Sendikanızı geride bırakmamış olacaksınız, bölücülük için bağımsız sendikalara bel bağlayanları dumura uğratacaksınız. Birlik içinde davranışa, tabanın söz ve karar sahibi olmasına güzel bir örnek oluşturacaksınız. İşçi sınıfının çıkarlarının koltuk kaygusundan fersah fersah önde olduğunu somut canlandıracaksınız.

Bağımsız sendikalardaki devrimci işçiler!

Haydi sendikanızı da alın, Türk-İş'e katılın!

Aynı işkolunda olup birleşmeyen Türk-İş sendikalarındaki işçilere çağrı:

İşçi arkadaşlar!

Sendikalarınız aynı konfederasyona bağlı olarak aynı işkolunda çalışma yürüttükleri halde bu sendikaların yöneticileri çeşitli gerekçelerle sendikaları birleştirmemekte ısrar ediyorlar.

Gerekçeler duruma ve tarafların konumuna göre değişiyor. Soruna dar bir açıdan bakılırsa, şu durumda şu haklı, bu durumda bu haklı denebilir. Ancak soruna dar bir açıdan bakılamaz. İşçi sınıfının çok daha geniş çıkarları söz konusudur. Bu açıdan, gerekçe ne olursa olsun, birleşmemek başlıbaşına bir haksızlıktır.

Kendi içinde haklı gerekçeyle de olsa birleşmemekte ısrar, en azından kesimsel bir yaklaşımdır. Kaldı ki, bu kesimsellik, bazı yöneticilerin koltuk kaygusuna kadar inmekte, haklı gerekçe, gerçekte bu tür kaygulara kılıf edilmektedir.

İşçi arkadaşlar!

Bu durumu değiştirmek, aynı konfederasyonda aynı işkolunda çalışan sendikaları birleştirmek sizin ellerinizdedir. Sendikalarınızı birleştirin!

Sendikalaşmaya çağrı:

Sendikal ve sendikasız işçiler! Sendikalı birlik epey bir süredir işçi sınıfının gündeminde önemli yer tutmakta, çeşitli bölücü çabalara karşı güncel bir mücadele odağı oluşturmaktadır. Bu mücadele başarı da kazanılmaktadır.

Ancak henüz çok sayıda işçi sendikasıdır. Sendikal birliğin sınıfın bütünü açısından daha ağırlıklı bir anlam kazanabilmesi için sendikalaşmaya hız vermek gereklidir.

Bugün sendikaya üyelik için yapılan noter vb. masrafları, sendikalaşmayı yaygınlaştırma çalışmasının önünde engel olarak gösterme eğilimi vardır. Bu yanlıştır. Sendikalaşma ne kadar yaygınlaşırsa, masrafların yükü o kadar az olacağı gibi, bu sendika yasalarını geri püskürtmek de o kadar yakınlaşır.

Ayrıca, sendika yöneticileri arasında, küçük işyerlerinde çalışan işçilerin sendikalaşması konusunda yanlış, sınıfın çıkarlarına aykırı bir anlayış yaygındır.

Buna göre, işçiyi azgınca sömüren küçük işverense, bu işverene hoşgörülle bakılmaktadır. Böyle anlayışların işçi sendikalarında yeri yoktur.

Sendikanın temel görevi, nerede çalışırsa çalışsın işçinin, işgücünün karşılığını almasını sağlamaktır. Tekelcileşmeyen işverenleri değil özellikle daha kötü koşulda olan işçileri kollamaktır.

İşgünüyle, ücretiyle, iş koşullarıyla korkunç bir sömürünün yürüdüğü bilinen küçük işyerlerinde sendikalaşma acil olarak yaygınlaştırılmalıdır. Yanlış anlayış, ihmal vb. nedenlerle bu alanda yıllardır biriken boşluk yoğun çabayla doldurulmalıdır. Sendikalaşma yaygınlaştırılmazsa, sendikal birlik sınıfın bütünü açısından yeterince ağırlıklı bir anlamı kazanamaz. Sendikal alanda bölücülük yenilgiye uğratılsa bile, işçilerin büyük çoğunluğu sendikasızsaa, sınıf düzeyinde bölücülük ağır basmış demektir.

Sendikalar birbirleriyle rekabet edeceklerine, işkollarındaki sendikasız işçileri sendikalaştırma konusunda ulaşılması gereken düzeyle, yani kendi kendileriyle rekabet etmelidir.

Sendikalı işçiler! Sendikasız işçileri Sendikalaştırın!

Sendikasız işçiler! Sendikalaşın!

İşli-İşsiz işçi dayanışmasını yükseltelim

İşçi arkadaşlar!

İşçi sınıfı aktif ve yedek iki orduya bölünmüştür. İşsizler dediğimiz endüstri yedek ordusu da kapitalizmin ücretli emek örgütlenmesinin, dolayısıyla işçi sınıfının ayrılmaz parçasıdır.

Ücretlerin genel hareketi yalnızca işli işçilerin mücadelesiyle değil, asıl olarak endüstri yedek ordusunun genişlemesi ya da daralmasıyla düzenlenir. Yani işçi aktif ve yedek ordusunun iş ve yaşam koşulları birbiriyle kopmazcasına bağlıdır.

İşçi sınıfının bir kesiminin işsiz güçsüzlüğe mahkum edilmesi kapitalizmin bir yasasıdır. Ve bu yasaya karşı koymanın tek yolu, Marks'ın bundan yüz yıl önce söylediği gibi, "sendikalar vb. aracılığıyla, çalışanlarla işsizler arasında düzenli işbirliği" örgütlemektir.

Özellikle Türkiye'de bugün bu görev canalcı önem taşımaktadır. İşli ve işsiz işçiler arasında dayanışmayı ve düzenli işbirliğini yükseltmeliyiz:

- İşsiz işçilerin hiçbir aidat ödemededen sendikalara üye olmasını sağlamalıyız.
- İşli ve işsiz işçiler hep birlikte işsizlik sigortası için mücadele etmeliyiz ve şunları istemeliyiz:

1- İş bulup belli bir süre çalışmış olma koşulu aranmadan, işsiz olarak kayıtlı herkese, aileleri de hesaba katılarak işsizlik tazminatı ödenmelidir.

2- İşsizlik tazminatı olması gereken asgari ücretin tümü kadar olmalıdır.

3- Sigorta primlerinin tümü devlet ve işverenlerce ödenmelidir.

4- İşsizlik sigortasını da kapsayacak olan SSK'nın tüm yönetimi sigortalıların kendilerine devredilmelidir. Böylece SSK'nın alacaklarının toplanması ve sigortasız işçi kalmaması da garantilenmelidir.

Kapitalizm, işli ve işsiz işçiyi birbirine karşı kullanıyor. Biz birlik olup bu işleyişi bozalım, birleşik gücümüzü kapitalizme karşı kullanalım!